

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Jana Vyklického a Mgr. Radovana Havelce, v právní věci žalobce: **V. T. T.**, státní příslušnost Vietnamská socialistická republika, zastoupen Mgr. Janem Lipavským, advokátem se sídlem Hradec Králové, Velké náměstí 135/19, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 13. 3. 2017, č. j. 29 Az 14/2016 – 62,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Janu Lipavskému **s e p ř i z n á v á** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů v celkové výši 4114 Kč. Tato částka bude jmenovanému vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení. Náklady zastoupení žalobce platí stát.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se u Krajského soudu v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“) domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 3. 2016, čj. OAM-207/ZA-ZA11-HA08-2016, kterým žalovaný zastavil řízení o udělení mezinárodní ochrany žalobci, a to s odkazem na § 25 písm. j) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Krajský soud rozsudkem ze dne 13. 3. 2017, č. j. 29 Az 14/2016 – 62, žalobu zamítl. Dne 13. 4. 2017 podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) prostřednictvím svého právního zástupce kasační stížnost.

Podle kasační stížnosti se stěžovatel nacházel v Pobytovém středisku MV ČR (dále jen „Pobytové středisko“). Nejvyšší správní soud proto přípisem ze dne 2. 5. 2017 oslovil Pobytové středisko, aby zjistil, zda se stěžovatel na daném místě stále nachází. Současně kontaktoval též Mgr. Jana Lipavského s žádostí o bezodkladné sdělení místa stěžovatelova pobytu. Nejvyšší správní soud obdržel dne 26. 4. 2017 přípis, ve kterém Mgr. Lipavský sdělil, že aktuální místo pobytu stěžovatele mu není známo. Dne 3. 5. 2017 pak byla zdejšímu soudu doručena též odpověď Pobytového střediska. Z ní vyplynulo, že stěžovatel se zdržoval ve zmíněném středisku do 12. 5. 2016, kdy byl vyřazen z evidence ubytovaných. Pobytové středisko dále zdejšímu soudu sdělilo adresu, kterou stěžovatel uvedl dne 7. 4. 2016 jako poslední místo pobytu v souvislosti s dovoleným dlouhodobým opuštěním Pobytového střediska. Pobytové středisko nemá od data

odchodu stěžovatele (12. 5. 2016) o místě jeho pobytu žádné informace. Nejvyšší správní soud proto dále kontaktoval Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie (dále jen „Ředitelství“) a Ministerstvo vnitra s žádostí o sdělení současného místa pobytu stěžovatele. Ministerstvo vnitra dne 4. 5. 2017 zdejšímu soudu potvrdilo, že stěžovatel odešel z Pobytového střediska dne 12. 5. 2016. Podle cizineckého informačního systému pobýval v době od 1. 12. 2014 do 14. 10. 2015 na adrese X, u ubytovatele P. H. M.. Jiné místo jeho pobytu nebylo Ministerstvu vnitra známo.

Ředitelství dne 12. 5. 2017 sdělilo zdejšímu soudu, že naposledy nahlášenou adresou pobytu stěžovatele byla adresa Pobytového střediska, které však dne 12. 5. 2016 opustil. Aktuální místo jeho pobytu není Ředitelství známo; v dalším odkázalo a Ministerstvo vnitra. Na základě výše uvedených skutečností se Nejvyšší správní soud pokusil kontaktovat samotného stěžovatele na adresách sdělených v přípisech Pobytového střediska a Ministerstva vnitra s výzvou, aby zdejšímu soudu ve lhůtě 1 týdne od doručení tohoto přípisu sdělil aktuální místo svého pobytu. V obou případech byl přípis vložen dne 10. 5. 2017 do domovních schránek, avšak do dne vydání tohoto usnesení nebyla zdejšímu soudu doručena žádná odpověď. Přípisem ze dne 17. 5. 2017 se Nejvyšší správní soud obrátil opětovně na právního zástupce stěžovatele s informací, že aktuální místo pobytu stěžovatele, po opuštění Pobytového střediska, nebylo zjištěno. Zároveň právního zástupce vyzval, aby místo pobytu stěžovatele sdělil, pokud je mu známé. Do dne vydání tohoto usnesení se tak nestalo.

Podle § 47 písm. c) soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) *soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Zvláštním zákonem je v tomto případě zákon o azylu, jehož § 33 písm. b) stanoví, že soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany (žalobce).*

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatel je neznámého pobytu od 12. 5. 2016, kdy opustil Pobytové středisko. Současné místo jeho pobytu se Nejvyššímu správnímu soudu nepodařilo zjistit žádným z řady pokusů, a stěžovatel nebyl kontaktní ani na adresách, k jejichž identifikaci částečně sám přispěl.

Vzhledem k výše uvedeným důvodům Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti zastavil podle § 47 písm. c) s. ř. s., ve spojení s § 33 písm. b) zákona o azylu a § 120 s. ř. s., neboť nelze zjistit místo pobytu stěžovatele jako žadatele o udělení mezinárodní ochrany.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení o kasační stížnosti bylo zastaveno.

Stěžovateli byl usnesením krajského soudu ze dne 12. 4. 2016, č. j. 29 Az 14/2016 – 11, ustanoven zástupce advokát Mgr. Jan Lipavský. Ten vyčíslil svou odměnu za řízení o kasační stížnosti částkou 4114 Kč, a to za jeden úkon právní služby spočívající v sepsu kasační stížnosti. Za něj mu náleží odměna podle § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále „advokátní tarif“), ve výši 3100 Kč. K tomu náleží náhrada hotových výdajů podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu ve výši 300 Kč. Zástupce stěžovatele prokázal, že je plátcem DPH, proto soud zvýšil náhradu nákladů řízení o DPH ve výši 21 % (714 Kč). Celková částka 4114 Kč bude jmenovanému vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení. Náklady zastoupení stěžovatele platí stát (§ 60 odst. 4 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s.).

pokračování

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. června 2017

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu